

## LA CONSTITUCIO I L'EDUCACIO

Ja tenim l'article 26 de la Constitució aprovat. Si no hi ha canvis quan el Ple del Congrés i del Senat discuteixin el Projecte, aquesta redacció serà la que inspirarà tota la política educativa dels propers anys a l'Estat Espanyol.

Encara que falta aprovar l'articulat que fa referència als poders del govern central i a les facultats dels poders autonòmics, articulat que ens afectarà a molt per quant en el projecte primitiu es deixa la possibilitat que les comunitats autònomes prenguin tota la responsabilitat en matèria educativa, podem fer un comentari d'urgència i provisional sobre aquest article 26.

En primer lloc, cal assenyalar les diferències que hi ha entre aquesta redacció i l'anterior de la ponència. Els paràgrafs 1er, 3r, 4rt, 5è, 6è, i 7è han estat modificats, segons podeu constatar...

1.- Apart que desapareix el "deure" a l'educació, s'introdueix el reconeixement de la llibertat d'ensenyament. Això és una clara victòria dels empresaris de centres privats, de la FERE i dels religiosos que mantenen centres d'ensenyança.

No obstant, la definició per la llibertat d'ensenyança no significa cap privilegi (al manys, declarat d'aquesta manera...)

En canvi, es reconeix a la Constitució que els poders públics ajudaran els centres docents que reuneixin els requisits que la Llei estableixi (al paràgraf 9, no modificat) i, amb això, els empresaris i la FERE poden respirar tranquils, ... mentre el govern sigui declaradament defensor dels seus interessos (cal dir que el terme "que la Llei estableixi" significa que, sense modificar la Constitució, es poden posar més o menys facilitats per respectar els principis constitucionals).

Atenció. Els empresaris perden un grand poder, al qual s'aferraven amb dents i ungles: El paràgraf 6 reconeix la llibertat de creació de centres docents a les persones físiques i jurídica, però desapareix el reconeixement que les mateixes persones poden "establir i dirigir" els centres docents.

La redacció primitiva del paràgraf 7 es modifica i s'introdueix una limitació, la mateixa de l'apartat

9. Pot esser que sigui producte de l'anomenat "pacte del restaurant" (lloc on s'establí el consens per aprovar els articles del 25 al 50, entre UCD i PSOE). En definitiva, es reconeix que els estaments implicat en l'ensenyança intervindran en el control i gestió de tots els centres sostinguts per l'Administració amb la sola limitació que la Llei establira... I per mostra, vegeu el projecte de Reglament de centres que el MEC ha remès a les Corts, més "retro" que el projecte de l'equip ministerial d'en Menéndez (Segon govern de la Monarquia).

Al paràgraf 5, es reconeix un altre pic la participació de tots els sectors implicats a la vegada que desapareix l'expressió: "creació i promoció" i sols queda la creació. Això vol dir que la Constitució no obliga els poders públics a "promocionar" centres... privats.

El paràgraf 4 es concreta molt més quan diu que l'ensenyança bàsica és obligatòria i gratuïta en lloc de dir que la Llei determinara els nivell d'educació obligatòria i gratuïta.

Això vol dir que, segons qui governi..., fara i desfara. De moment, la Llei diu que l'ensenyança bàsica va dels 6 als 14 anys i per tant això ja ho teniem. Veurem quan s'ampliarà aquesta adet... Finalment, el paràgraf 3 s'ha canviat. En lloc d'afirmar el dret dels pares perquè els seus fills rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb els seus principis, són els poders públics els que garantitzaran aquest dret. Amb això, els poders públics queden més fermats que abans (per si algun govern es sortís de mare...).

En definitiva, el "consens" constitucional ha donat per resultat que UCD hagi cedit en els apartats 5 i 6 (no a la promoció de centres docents i no al reconeixement de les persones físiques de dirigir els centres) mentre que el PSQE ha cedit en els apartats 1,3, 7 (llibertat d'ensenyança, poders públics que garantitzaran el dret dels pares, i que la Llei regulara la intervenció de professors, pares i alumnes en el control i gestió dels centres). El paràgraf 9, que reconeix la continuació de les subvencions a la privada, per lo vist, ja no es qüestionava... Amb això, hi perdem tots quan treballam a l'ensenyament; i també els pares, la majoria hi perd a la llarga. L'empresariat i la FERE, veritables amos i senyor de l'ensenyament, poden estar contents i respirar tranquils fins a la propera Constitució...